

КУРСОВА РАБОТА

На тема:

СЧЕТОВОДНО ОТЧИТАНЕ НА КОРПОРАТИВНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

**Изготвил: Даяна Вучова,
Фак. № 1721373, Счетоводство
със спец. „Финансова отчетност”**

Проверил: Доц. д-р Николай Орешаров

СЪДЪРЖАНИЕ:

1. Признаване на данъчните активи и пасиви във финансовите отчети	
1.1. Отсрочени данъчни активи.....	стр.3
1.2. Отсрочени данъчни пасиви.....	стр.5
1.3. Признаване и оценяване на отсрочени данъчни активи и пасиви в ОПР.....	стр.7
2. Оценяване на данъчните активи и пасиви.....	стр.9
3. Методи за счетоводно отчитане на отсрочените данъчни пасиви.....	стр.9
3.1. Метод на нулевата провизия.....	стр.10
3.2 Метод на частичната провизия.....	стр.10
3.3 Метод на пълната провизия.....	стр.11
4. Система от счетоводни сметки за отчитане на разчетите за корпоративен данък	
4.1. Сметка 452 „Разчети да корпоративен данък”.....	стр. 12
4.2. Сметка 497 „Разчети по отсрочени данъци”.....	стр.13
5. Изчисляване на авансови вноски.....	стр.15
6. Източници.....	стр.17

I. Признаване на данъчните активи и пасиви във финансовите отчети

Облагането на печалбата на юридическите лица от упражняваната от тях стопанска дейност е уредено от Закон за корпоративното подоходно облагане. Съгласно чл. 119 от ЗКПО данъчната основа за облагане с корпоративен данък е данъчната печалба, а данъчната ставка, с която се облага е 10 на сто (чл.20 от ЗКПО). В настоящата разработка се разглежда счетоводното отчитане на корпоративното данъчно облагане. Основните принципи, методи и подходи за счетоводното третиране на данъците върху дохода са заложи в НСС 12 Данъци върху печалбата и МСС 12 Данъци върху дохода.

В приложимите счетоводни стандарти (национални и международни) се съдържат изисквания за представяне на активите и пасивите по отсрочени данъци в счетоводния баланс (отчета за финансовото състояние) и в отчета за приходите и разходите (отчета за доходите) за съответната година.

За да се спази изискването за достоверност на финансовите отчети трябва да признават всички данъчни ефекти – и текущи и отсрочени, извършени през този период.

Текущите данъчни активи се оценяват и признават по сумата, която се очаква да бъде възстановена, а текущите данъчни пасиви – по сумата която трябва да бъде платена на данъчните органи, при прилагане на данъчните ставки, действащи към датата на баланса

Отсрочените данъци са данъци, които възникват в резултат от различното третиране на един и същ обект или събитие за счетоводни и данъчни цели. Признаването на отсрочени данъчни активи и пасиви е разгледано в МСС 12 Данъци върху дохода. Тяхната поява става през настоящия период, но ще бъдат платени или възстановени през следващи периоди.

Възникването на отсрочени данъци е свързано с т.нар. **временни разлики**. Те пък от своя страна се появяват, когато данъчната основа на един актив или пасив се различава от стойността му в баланса. По определение данъчната основа на даден актив или пасив е сумата на този актив или пасив за данъчни цели.

Временните разлики биват облагаеми и приспадащи се.

Облагаеми временни разлики са тези, в резултат на които в бъдещи периоди ще произтекат суми, с които ще бъде увеличена печалбата на предприятието или пък ще се намали загубата му.

Приспадаща се временна разлика: временна разлика, в резултат на която ще възникнат суми, подлежащи на приспадане при определяне на облагаемата печалба (загуба) в бъдеще, когато баласовата стойност на актива или пасива бъде възстановена или уредена.

А) Отсрочени данъчни активи

Отсрочените данъчни активи са възстановими в бъдещи периоди суми на данъци върху дохода, свързани с приспадащи се временни разлики и с преноса на неизползвани данъчни кредити.

Активи по отсрочени данъци се признават ако:

- Предприятието има достатъчно облагаеми временни разлики, отнасящи се до същите данъчни органи и същото данъчно задължено предприятие, които ще доведат до облагаеми суми, срещу които да бъдат оползотворени неизползваните данъчни загуби или неизползваните данъчни кредити преди изтичането на срока им;
- Има вероятност предприятието да реализира облагаема печалба, преди да е изтекъл срокът на неизползваните данъчни загуби или неизползваните данъчни кредити – т.е. отсрочен данъчен актив се признава за всички приспадащи се временни разлики до степента, до която е вероятно да съществува облагаема печалба, срещу която да могат да се оползотворят приспадащите се временни разлики. Ако се прецени, че в следващите години няма да се отчете данъчна печалба, или тя ще бъде в недостатъчен размер, може да не се отчита отсрочен данъчен актив по намаляемите временни разлики. Това означава, че при обратното им проявление в следващи години те няма да се намаляват при преобразуването на финансовия резултат. В текущата година с тях ще се увеличи финансовия резултат при преобразуването и на практика те ще се превърнат в постоянни разлики;